

HORARIS I ALTRES INFORMACIONS

L'ESGLÉSIA ÉS OBERTA

De dilluns a divendres, feiners, de 9 a 14 i de 16 a 20
Dissabtes, de 9 a 13 i de 17 a 20
Diumenges i festius, de 10 a 13.45 i de 17.30 a 20
Despatx: dijous i divendres, de 10 a 13 i de 17.30 a 20

MISSES

Diumenges i festius de precepte: 11, 12*, 13*, 18 i 19*
Festius no de precepte: 11, 12*, 18 i 19*
Dilluns a dissabte: 10*, 12, 18 i 19*
El tercer dissabte, a les 11, Missa en llatí
(* En castellà)

EXPOSICIÓ I ADORACIÓ DEL SANTÍSSIM

Els dijous i els primers divendres de mes, després de la Missa de les 18, fins a les 19.30

RECESSOS DEL MES

Dones

3er Divendres, dia 17, de 19.30 a 21
3er Diumenge, dia 19, de 10.15 a 12
3er Dimarts, dia 21, de 10.30 a 12
3er Dimarts, dia 21, de 16.30 a 18

Homes

2^{on} Dilluns, dia 13, de 19.30 a 21
3er Dijous, dia 16, de 14.15 a 15.45
3er Dimarts, dia 21, de 14.15 a 15.45

ABSÈNCIES

Mn. Blasi, del 18 al 23
Mn. Esteruelas, 6 i 27
Mn. Marcé, del 18 al 24

Mn. Moliné, del 3 al 8
Mn. Vall, del 3 al 8
Mn. José Julián, 27 i 28

DIA 9, A LES 19 HORES, MISSA D'ANIVERSARI DEL TRASPÀS DEL SERVENT DE DÉU JOSÉ MARÍA HERNÁNDEZ GARNICA

CURS DE RECÉS D'ADVENT PER A DONES

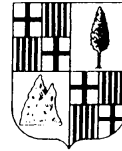
Del dimarts 14 al dijous 16, de 10.30 a 12 i de 16.30 a 18

CONCERT DE NADAL

Al igual que anys passats, la Coral de Canigò ens obsequiarà amb un concert de cançons nadalenques, el qual tindrà lloc a l'església el dissabte dia 18, a les 21 h.

MISSA DEL GALL

El dia 24, a les 12 h. de la nit (el dia de Nadal no hi haurà Missa a les 11 h.)

Montalegre

Full informatiu
Desembre 2010

Calendari litúrgic

3 Sant Francesc Xavier
5 Diumenge II d'Advent
7 Sant Ambròs
8 La Concepció Immaculada de Maria
12 Diumenge III d'Advent
13 Santa Llúcia
14 Sant Joan de la Creu
19 Diumenge IV d'Advent
25 Nadal del Senyor
26 Diumenge. La Sagrada Família
27 Sant Joan, apòstol i evangelista
28 Els Sants Innocents, màrtirs

Amb lletra negreta, els dies de precepte

TEMPS D'ADVENT. TEMPS DE NADAL

Després de la solemnitat de Jesucrist Rei de l'Univers, que se celebra l'últim diumenge del temps ordinari, entrem a l'Església en un temps de preparació: s'apropa ja la gran festa del Nadal.

En moltes ciutats de tradició cristiana com la nostra (Barcelona), han començat ja a veure's als carrers els diferents elements decoratius tan propis d'aquest temps. Moltes llums, estels i arbres, aquí i allí algun pessebre i, dins de no gaire temps, també les nades que, al costat del clima més fred, gairebé sense adonar-nos ens introduiran en l'ambient tan familiar i entranyable del Nadal.

Hi ha el que podem anomenar el "Nadal cultural", que manté les tradicions, algunes molt antigues, i que impliquen tots els aspectes de la nostra realitat, la festiva, la gastronòmica, la religiosa...

És molt important que totes aquestes coses no ens descentrin, no ens facin oblidar la realitat més profunda, la que dóna sentit a tot la resta, la que està en l'origen de tot: recordem el Naixement de Jesús, l'esdeveniment més sorprenent que ha tingut lloc en la història del món. Déu mateix que s'ha fet home per realitzar la Redempció de la humanitat.

Al llarg de les setmanes del temps d'Advent l'Església ens va ajudant a disposar-nos-hi adequadament, va fomentant en nosaltres el desig de l'arribada del Redemptor, va suscitant la necessitat de purificar-nos bé, de disposar-nos interiorment perquè de nou, en les nostres vides, acollim dignament el Déu que ve.

Acudim a Maria, la Mare, que va viure amb tanta intensitat, emoció i alegria el primer Advent, perquè ens ajudi a reviure en nosaltres aquells mateixos sentiments en la nova vinguda del Senyor.

Església de Santa Maria de Montalegre
Valldonzella, 13 / Montalegre, 7. 08001 Barcelona. Tel. 93 301 43 47
www.montalegre.org
e-mail: montalegre@montalegre.org

SOBRE EL SERVENT DE DÉU JOSÉ MARÍA HERNÁNDEZ GARNICA

Atenció de la labor de l'Opus Dei amb dones

Des del començament del seu sacerdoci, don José María va treballar en l'impuls, desenvolupament i formació de les labors de l'Obra amb dones, i sempre va tenir presents les recomanacions de Sant Josepmaria. Va aprendre d'ell a prestar-los l'oportuna ajuda perquè elles creixessin amb plena responsabilitat. Gaudia de la plena confiança del Fundador.

Don José María coneixia molt bé i valorava a fons el geni femení. Carmen Mouriz, amb qui va tenir relació en el treball de govern de l'Opus Dei a Alemanya, recorda que, des d'un bon principi, havia rebut l'encàrrec de formar en l'esperit de l'Obra a les dones que s'incorporaven: *«per aquest motiu li dèiem "Don José María, el nostre". Amb freqüència he pensat que hagués preferit estar sempre prop del nostre Pare; no obstant això, es va implicar de ple en el que li havia encomanat. I com va aprofundir en la manera d'ésser de la dona i com va saber conèixer-nos i ajudar-nos per a fer l'Opus Dei a tants llocs!»*.

La labor apostòlica de les dones de l'Obra es va desenvolupar molt en aquests anys. Pel seu encàrrec en relació amb les dones de l'Obra, don José María va col·laborar en la instal·lació i engegada dels primers Centres de Madrid, Bilbao i Barcelona, i després en la resta d'Espanya i Europa.

Com evoca Alfonso Parell Balcells: *«El secret de don José María era, així em sembla a mi, que estimava al nostre Fundador i a l'Obra amb bogeria. Estava sempre disposat a sacrificar qualsevol cosa, o aspecte personal, per a ser útil a l'Obra de la forma que fos (...) Don José María ho expressava amb la fórmula: "Quan un es decideix a no ser res de res, llavors s'és eficaç". Ell estava feliç negant-se a si mateix!»*.

Alhora que desenvolupava aquest treball, s'esforçava a ser delicat en la guarda del seu cor i a mantenir les mesures de prudència necessàries.

La seva predicació dilatava les ànsies apostòliques. Arribarien lluny, duent al Senyor fins a l'últim racó de la terra i a totes les esferes de la societat.

Com que l'important és la formació personal, ajudava que es pensessin bé les coses, i procurava que la formació fos molt pràctica, segons les circumstàncies. Com un bon mestre, sabia fer i desaparèixer: *«Don José María -rememora Dorita Calvo- apareixia el moment en el qual li necessitàvem, la resta del temps, desapareixia per complet, mai es va fer imprescindible. Tenia el do de l'oportunitat per a arribar d'improvís, justament quan no sabíem per on tirar. No sé per quina raó, però amb freqüència, quan recordo com ens ajudava, em ve al cap la devoció als Àngels Custodis que tant ens va inculcar. Deia: "Però no abuseu d'ells, no visqueu còmodament pensant que tot ho resoldrà l'Àngel Custodi" i recalrava que havíem de demanar-li coses, però fer-les nosaltres, no esperar que ens les donés resoltes»*.

Del Fundador de l'Opus Dei havia après a tenir els treballs de l'Administració dels Centres molt dintre del cor, com l'apostolat dels apostolats. Així deia María Jesús Luna: *«Mostrava una especial atenció o admiració pel treball de l'Administració, interessant-se molt pels detalls que suposava, tant si eren relacionats amb la cuina, com la neteja, etc. Mai vaig veure que valorés més altres treballs aparentment més brillants»*.

La seva humilitat i esperit de servei van ser constants en la seva vida, no tenia drets sinó deures, i, com Sant Josepmaria, sabia, en opinió d'Amparo Martín de Rosales, *«no deixar-se servir i saber agrair, era el seu habitual comportament. Donava les gràcies per tot»*. Després de molts anys de treball amb les dones de l'Obra a Espanya, don José María Hernández Garnica va marxar a França. Un temps després, recorda Gloria Toranzos, va venir a Madrid i va anar a Zurbarán a un encàrrec concret. *«La persona que li va obrir la porta no el coneixia i el va deixar assegut en un banc de fusta que havia al peu de l'escala. Ell coneixia millor que ningú la residència i podia haver pujat al saló o a l'oratori, però va esperar al costat mateix de la porta d'entrada. Quan vaig sortir i el vaig veure allí assegut en el banc de proveïdors, em vaig disculpar. Ell va treure importància a la situació i va dir que allí estava molt còmode. Em va admirar la seva humilitat i també la fidelitat per a seguir les orientacions del Pare de no estar en els Centres de dones més que l'imprescindible»*.

Extracte del llibre *Obrint horitzons*.

Fama de santedat

Vaig encomanar per la intercessió de Mn. José María Hernández Garnica els exàmens i gestions d'un amic per a entrar a una institució universitària. Sabia que encara que superés les proves –per varis motius força complicades– era com molt difícil que podés obtenir plaça. Va aprovar els exàmens amb escreix i el candidat que anava davant d'ell i que li anava a ocupar la plaça la va desestimar a darrera hora per diferents raons.

Aleshores el meu amic ha pogut entrar en el centre. Ell ha quedat sorprès de com han anat les coses.

Jo des de que vaig deixar-ho en mans de'n Mn. Garnica em vaig sentir tranquil i confiat. Sabia que passés el que passes seria el que millor i així ha estat! I tant!

G. P. Q.

Barcelona

Oració per a la devoció privada

Senyor, Déu nostre, que heu volgut comptar amb el vostre servent José María, sacerdot, per estendre en diversos llocs del món la crida a santificar-se en la vida ordinària, ajudeu-me a seguir Jesucrist i a tractar-lo en les meves ocupacions quotidianes, per dur l'alegria de la vocació cristiana a altres moltes ànimes. Glorifiqueu el vostre servent José María i concediu-me, per la seva intercessió, el favor que us demano... (demani's). Així sia.